

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA AVARASSA
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.–7.7.2019

Perjantai 5.7.2019
Aattoseurat klo 18.00
Sanna Jukkola

Kaupungintalomme pihalla, melkein pä kirkkoa vastapäätä, seisoo jykevä patsas. Sen nimi on Kylväjä. Aikuinen mies, enemmän nuori kuin vanha, on kuvattu työssään. Iso, vahva koura on valmiina viskaamaan jyvät peltoon. Vakava katse tähyää eteenpäin. Kylväjän olemus huokuu sitkeyttä ja järkähtämätöntä luottamusta tulevaan.

Soitin taiteilija Risto Saalastille. Hän kertoi tuon 33 vuotta sitten valmistuneen työn olleen hänelle merkittävän — olihan se tilaustyö hänen synnyinpitäjänsä, missä maanviljelys on ollut ja on edelleen hänenkin sukunsa tärkeä peruselinkeino. Patsas kuvaa nivalalaista työtä, niin jyvän kuin hengenkin viljelyä — työtä sanan monessa merkityksessä.

Saalasti kertoi Kylväjän tähyilevän kohti toista kylväjää, nimittäin kirkon toisella puolen olevaa presidentti Kyösti ja Kaisa Kallion hautamuistomerkkiä. Siinäkin on kuvattuna kylväjä. Tämä kylväjä on painanut päänsä ja ojentanut jyviä pitelevän avoimen kämmenensä kohti vastapäätä seisovaa naista. Naisen kädet ovat puolestaan ojentuneet siunaamaan jyviä ja siten — näin ajattelen — kaikkia kylvöjä ja kylväjiä. Tämän hautamuistomerkin on tehnyt vuonna 1949 Risto Saalastin eno Kalervo Kallio omien vanhempiensa haudalle.

Vaikka olen lukemattomia kertoja nähnyt nämä molemmat muistomerkit, vasta tuon puhelun aikana ymmärsin yhteyden näiden kahden kylväjän välillä. Miten vahvalla tavalla ne pelkällä olemassaolollaan viestivät alueemme arvoista: työstä ja sinnikkydestä, edellisten sukupolvien työn kunnioittamisesta, tulevaisuuden uskosta — ja samaan aikaan hiljaisesta rukouksesta, syvälle sydämen pohjalle painetusta luottamuksesta, siitä, että lopulta kaikki, aivan kaikki, on vain ja ainoastaan Luojamme kädessä.

Kaupungintalon pihalla seisova Kylväjä muistuttaa minua, maatalon tyttöä, pysyvyydestä. ”Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä korjuu, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.” (1. Moos 8:22) Nämä sanat ovat aivan Raamatun ensimmäisiltä sivuilta. Muistutus pysyvyydestä tuntuu erityisen tärkeältä aikana, missä niin moni asia muuttuu niin kovin kovalla vauhdilla. Koen, että tästä teemasta kuulen puhetta eri yhteyksissä viikoittain. Aika usein tunnistan puheen sävyssä huolta. Jouko Ikola kirjoittaa Siionin virressä: *Me tänään hätäilemme keskellä muutosta, etsimme rukousta, kivulle sanoja. Työn haaste tehokkuuteen, tie outoon aikaan uuteen voi voimat uuvuttaa.*

Miten totta Ikola kirjoittaakaan. En tokikaan ajattele, että kaikki muutos olisi muutosta huonompaan, ei tietenkään. Mutta aika moni muutos aiheuttaa epävarmuutta, ja epävarmuus puolestaan kuristaa sydänalaa. Ja miten hyviä me ihmiset olemmekaan murehtimaan, myös niitä asioita, jotka eivät huonosti nukutuista öistä huolimatta miksikään muutu!

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA AVARASSA

HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.–7.7.2019

Tämän ajan ahdistukset ovat erilaisia kuin menneinä vuosikymmeninä ja vuosisatoina. Tulevien sukupolvien ahdistukset ovat erilaisia kuin meidän, joiden vuoro on nyt olla täällä. Ja samaan aikaan, näin uskon, perimmäiset kysymykset ovat aivan samoja. Miten minun käy, miten rakkailleni käy? Löytyykö jokaiselle oma, mielekäs paikka, sopivan kokoinen tehtävä? Ja kun kerran on aika seistä viimeisellä portilla — riittääkö vielä silloinkin armoa? Riittääkö sitä myös minulle asti? Ikolan sanoittaman kauniin virren viimeinen säkeistö on rukousta:

Takaisin anna meille taas toivo, uskallus, työhön ja huomispäivään rohkea luottamus. Siunaa ja hoida meitä, syliisi hellään peitä rakkaamme, perheemme!

Luottamusta tulevaan, toivoa, rukousta ja monenlaisen muutoksen keskellä hyvällä tavalla pysyvyyttä — eikö näissä teemoissa ole jotain yhteistä myös herättäjäjuhlien kanssa? Juhlia on järjestetty jo vuodesta 1893 lähtien. Nyt on kahdeksas kerta, kun juhlille kokoonnutaan täällä Nivalassa. Työtä juhlien eteen on tehty pitkällä aikajänteellä, yhdessä ja isolla joukolla, sitoutuneesti ja hyvällä mielellä. Tavoitteenamme on ollut rakentaa sellaiset puitteet, että kaikki olisi nyt valmiina teidän kaikkien juhluvieraisten tulla, olla ja aikanaan lähteä ravittuina kotimatalle.

Toivon, että tämä juhlaikunloppu vahvistaisi herännäisyyden perusajatusta siitä, että armoa ei rajata keneltäkään pois, että autuuden asiassa riittää yksin Kristus. Toivon, että tämä juhlaikunloppu luo toivon ja luottamuksen näköaloja, jotain sellaista, mitä paikkakuntamme kaksi kylväjää kirkkomme molemmin puolin meille viestittävät. Kylväjien kädet ovat täynnä jyviä. Heidän, mutta myös meidän kaikkien käsiemme turva on ikuisten käsivarsien varassa. Tuon turvan varassa on hyvä tehdä työtä — ja tuon turvan varassa voi kätensä myös levollisin mielin ristiä rukoukseen.

Hyvä ystävä, Nivalan seurakunnan ja juh latoimikunnan puolesta saan nyt sanoa: olet tervetullut herättäjäjuhlille. Hyvä, pyhä, kolmiyhteinen Jumala näitä juhlia — ja Sinua — siunatkoon!